هدف، حفظ وضعیت موجود صنعت نساجی است

گفت وگو با
مدیر کل
دفتر امور نساجی و پوشاک
وزارت
صنایع و معادن

خانم گلنار نصرالهی، مدیر کل دفتر امور نساجی و پوشاک وزارت صنایع و معادن، را می توان یکی از با سابقه ترین کارشناسان بخش نساجی کشور دانست. وی معتقد است که صنعت نساجی برخلاف آنچه که درمورد آن گفته می شود صنعتی رقابتی و قدرتمند است، اگر چنین نبود این حجم از صادرات کشور به این بخش تعلق نداشت و یا اینکه از زاویه ای دیگر برای سرمایه گذاران جدید جذاب نبود. خانم نصرالهی معتقد است که موانع اداری و مقرراتی بر سر راه این صنعت هنوز کاملاً برطرف نشده و این مسأله باعث شده از طرفی آزاد سازی واردات به این صنعت فشار وارد کند و ازسوی دیگر برخی محدودیت ها نظیر تأمین مواد اولیه به قیمت جهانی سبب افزایش هزینه در این بخش شود. آنچه در ادامه می خوانید مشروح گفت وگوی پایگاه اطلاع رسانی وزارت صنایع و معادن با اوست.

خانم نصرالهی، حتماً مطلعید که وضعیت نساجی ما در مقابل منسوجات چینی، آلمانی یک مدتی است که دچار مشکل شده. می خواهیم ببینیم این مشکلی که واردات کالاهای چینی (یا به هرحال قاچاق کالاهای چینی) برای ما ایجاد کرده می تواند به مانند کشورهای دیگر جهان سبب بروز بحران شود ؟

ببینید باید این قضیه را معترف باشیم که چین یکی از تولید کنندگان بسیار بزرگ منسوجات است. پیش بینی هایی که می شود این است که تا چهار سال آینده ۵۰درصد از نیاز پوشاکی در انواع مختلف را در دنیا چین می دهد. بنابراین یک رقیب بسیار بزرگی است. می دانید که از ژانویه ۲۰۰۵ آن سهمیه های محدودکننده برای صادرات محصولات نساجی در تمام دنیا برداشته شد. اتفاقی که افتاد حتماً خبرهایش را در روزنامه ها خواندید. البته این پیش بینی ها قبلاً می شد که یکدفعه اروپایی ها و آمریکایی ها جبهه گیری کردند و تعرفه هایی را گذاشتند و براساس آخرین اقداماتشان به نظر می آید که می خواهند آن سهمیه بندی ها را تا سال ۲۰۰۸ مجدداً تمدید کنند. اتفاقی که برای صنعت نساجی ایران افتاد خب ما از سال های قبل با بحث واردات درگیر بودیم. در اصلاح ساختارهایمان هم با توجه به همه این پیش بینی هایی که داشتیم سعی کردیم کارخانه های جدید را به طرف کالاهایی ببریم که اینها حتماً امکان صادرات داشته باشند و ارزش افزوده بالاتری را داشته باشند. سال گذشته اتفاقی که افتاد (ما خیلی خیلی روی این قضیه کار کردیم تا توانستیم یک مقداری محدودش کنیم.) این بود که مواجه شدیم با واردات کالاهای ارزان قیمت که یا واقعاً خیلی ارزان قیمت بود و خارج از فصلش ارائه می شد یا اینکه واردات پارچه هایی بود که با قیمتهای غیر صحیح در بنگاه ابراز می شده و به این دلیل هم بود که حجم واردات مقدار زیادی نسبت به سال ۸۲ بالا رفت. به همین دلیل کاری که ما با گمرکات کردیم، گفتیم که اگر کالاهایی که رسمی نباشند کالاهای همراه مسافر آمد. ما بحثمان این نیست که این واردات را محدود کنیم یا نگذاریم، ولی به شدت معتقدیم که قیمتهای صحیح ابراز بشود فقط کالاهای خارج از مد نباید، و حتماً همین رقم ها به صورت صحیح ابراز شود. آمدیم و جلسات بسیار زیادی با همکارانمان در گمرک داشتیم. روی یک رقم با همکارانمان درگمرک تفاهم کردیم که رقم های معقولی است یعنی در واقع می شود برای پارچه های رنگرزی شده و تکمیل نشده ۵ دلار را گرفتیم برای پارچه های خام و تکمیل نشده ۴ دلار را برای هر کیلو. و بعد تعرفه به آن اعمال بشود. امسال یک مقدار واردات معقول تر شده است. بنابراین بازار فروش داخلیمان بهتر شده. پارسال واقعاً بازار فروش داخلیمان لطمه خورد منتهی بحث چین برای ما مشکل جدیدی ایجاد کرده و آن این است که صادرات چین به اروپا و آمریکا مجدداً برقرار شده و رقابت حریف افزایش یافته و واحدهای ما قیمتهایشان رقابتی نیست.

صادرات ما هم دارد لطمه می خورد. وقتی صادرات لطمه بخورد مسلماً فشار به بازار داخلی خواهد آمد. البته الآن می شود گفت در این مرحله یک مقدار صادرات محصولات نساجی بخصوص در بخش پوشاک و پارچه و الیاف داریم. مثلاً فرش ماشینی که چینی ها خیلی زیاد رویش کار نکرده اند هنوز بازار داریم ولی بازارهای صادراتی در بحث پوشاک و پارچه دارد لطمه می خورد. می شود گفت اینها اولین صدمه هایی است که ما از بحث برداشتن سهمیه ها در صنعت نساجی جهان می خوریم.

آیا جلسه مشخص و ویژه ای برای برخورد با قضیه چین در ایران گذاشته شده ؟

یکسری آمارها گرفته شده. در معاونت امور تولید هم می دانم که یکسری آمارهای تهیه شده که ببینید چه مقدار از بحث واردات که دارد به نساجی مربوط به چین است. منتها رقم ها نشان می داد که این رقم ها در رابطه با بازارهای داخل خیلی مربوط به چین نیست. ولی در رابطه با پارچه، ما آمارهایی که دادیم بیشتر پارچه های ما از کشورهای امارات متحده عربی می آید، به عنوان اینکه مال این کشورها هست تلقی می شود ولی اطلاعاتی که ما داریم عمده این کالاها از چین و از طریق امارات به کشور ایران می آید. البته به جز این جلسه خاصی برای واردات کالاهای چین گرفته نشده. البته من در روزنامه ها خواندم که مثلاً وزیر بازرگانی در سفرهایی که به چین داشته با هیأت های چینی که جلساتی داشته این بحث واردات کالاهای بدون کیفیت را با آنها مطرح کرده ولی جلسه خاصی که ما شرکت داشتیم انجام نشده باشد. ولی بحث واردات را ما اصولاً کنترل می کنیم که ببینیم واردات زیاد نشود کالاها با قیمتهای نامصحیح وارد نشود که تولیدات داخلی را لطمه بزند.

امسال تعرفه های واردات منسوجات آیا پایین می آید یا خیر ؟

نه، مشابه سال گذشته است منتها تغییری که کرده این است که سال قبل (۸۲) ۲۰ درصد آن به صورت مابه التفاوت توسط سازمان حمایت اخذ می شد، امسال این ۲۰ درصد سود بازرگانی همان ۴۰ درصد است. فعلاً تصمیم نداریم این تعرفه را کم کنیم تا ببینیم بحث پیوستمان به WTO چگونه خواهد بود. باید ببینیم قیمتها اگر صحیح ابراز شود و حداقل، پایه های قیمت رعایت بشود برویم روی این بحث که تعرفه ها و حقوق گمرکی را یک مقداری پایین بیاوریم.

الآن متوسط تعرفه ها در بخش پوشاک و نساجی چقدر است ؟

در بخش پوشاک ۷۰ درصد و پارچه ۴۰ درصد است. نخ های ما ۲۰ تا ۲۵ درصد است. الیاف بین ۵ تا ۱۰ درصد است. ما متوسط تعرفه هایمان تقریباً می شود گفت روی ۳۶ درصد است. منتهی توجه داشته باشید از ۹۰۰ تعرفه ای که زیر شاخه نساجی است تقریباً حدود ۴۰۰ تای آن برمی گردد به پارچه و پوشاک یعنی بحث ما پوشاک و پارچه است به همین دلیل که متوسط تعرفه های ما را می کشد بالا. وگرنه نخ الیاف تعرفه هایش زیر ۲۰ است.

در مورد وضعیت پنبه هنوز بخش خصوصی نگران است و می گوید کارخانه ها و واحدهای ما چون نمی توانند پنبه خوب بدست بیاورند محصول خوب نمی توانند بدهند. و پنبه ایرانی نه تنها کیفیتش پایین است بلکه قیمت بالاتری هم از قیمت جهانی دارد. اگر قرار است که ما در این بازار نساجی تمام وجود رقابت کنیم پس مواد اولیه ما نمی باید رقابتی باشد. شما در این زمینه چه نظری دارید؟

این حرف کاملاً صحیح است. من این حرف را کاملاً قبول دارم. البته می دانید که وزارت جهاد کشاورزی متولی تولید پنبه است آنها هم نگرانی هایی بابت تولید پنبه دارند ولی بحث ما این است که وقتی در صنعت نساجی واردات کالاها از آن طرف کاملاً آزاد است حتی با رقم های غیر صحیح هم واردات انجام می شود ما نمی توانیم واحدهای نساجی را برای خرید مواد اولیه داخلی مجبور کنیم. آنها حقشان این است که از تولیدات رقابتی استفاده بکنند ولی از طرفی هم نگرانی های وزارت جهاد کشاورزی در رابطه با تولید پنبه را واقعاً درک می کنیم. تولید پنبه بسیار مهم است. ولی معتقد هستیم هر نوع حمایتی می خواهد از تولید پنبه بشود باید از پنبه به صورت مستقیم انجام بشود. یعنی کاری که در تمام دنیا می کنند. در تمام دنیا هزینه های اضافی کشت پنبه را به کارخانه های نساجی تحمیل نمی کنند. یعنی در هیچ کشوری نیست کارخانجات نساجی مجبور شوند پنبه تولید کشورشان را گرانتر از خارج بخرند. بنابراین نساجی ها و ما این حرف را می زنیم که قیمتهای ما باید قیمتهای جهانی باشد. الآن به استناد آمار و ارقام پنبه هایی که از خارج وارد شده درصد ضایعاتش از پنبه تولید داخلی کمتر است همه اینها در قیمت تمام شده و کیفیت محصولات ما مؤثر است. بنابراین ما پیشنهادمان این است که قیمتها باید قیمتهای جهانی باشد هر نوع حمایتی که می خواهند بکنند از کشت پنبه به صورت مستقیم انجام بدهند. روی بحثهای بعدی پنبه که می رود از قسمت برداشتش تا پنبه محلوج دقت بیشتری بکنند که ضایعاتی که الآن پنبه های داخلی نسبت به پنبه های خارجی دارد کمتر شود.

آیا از اول امسال واردات پنبه صورت گرفته ؟

پنبه امسال وارد شده منتهی خیلی کم، روی بحث حقوق گمرکی اش هم هنوز آنطوری که من از کارخانجات اطلاع دارم مورد اعتراض است. ما سال گذشته این بحث را داشتیم که پنبه تار بلند با ۲۹ و بالاتر می دانستند امسال این بلندی تار پنبه را منوط کردند به « مرجع های » جهانی. هنوز وزارت بازرگانی علیرغم اینکه به آن اعلام کردیم که مرجعهای جهانی اینگونه است وزارت بازرگانی مشخص نکرده است که کدام را قبول دارد. بنابراین پنبه هایی که وارد شده البته اصلاً در حد سال گذشته نیست یکی دو تا کارخانه وارد کردند بهشان گفتند که باید به اینها ۲۰ درصد حقوق گمرکی داده بشود که ۲۰ درصد برای پنبه رقم بسیار زیادی هست. هنوز در بحث اختلاف است.

آیا برای واردات سقف هم توسط وزارت جهاد کشاورزی گذاشته شده ؟

نه. این دست وزارت کشاورزی نیست. می دانید که قانون واردات و صادرات براساس تعرفه ها مشخص است. سقف ندارد ولی از نظر اینکه معیاری برای اینکه تار بلند چقدر است و شامل کدام حقوق ورودی می شود. شامل ۴ درصد می شود یا شامل ۲۰ درصد.

این را اعلام نکردند که کارخانجات تکلیف خودشان را بدانند. بدانند پنبه ای که می خواهند با آن مشخصات وارد کنند شامل چند درصد حقوق گمرکی است.

البته از طریق بحث قرنطینه هم هنوز می توانند محدودیت ایجاد کنند.

بله، ولی از سال گذشته بحث قرنطینه را وزارت جهاد کشاورزی براساس قولهایی که داده بود آسان گیری کرده یعنی مقرراتش را اعلام کرده و به ما شکایتی در رابطه با بحث قرنطینه اعلام نشده. ولی بحث الیاف تار بلند و تار کوتاه را هم داریم.

در بحث پنبه در حقیقت می شود گفت ما هنوز گرفتار بحثهای سالهای قبل هستیم؟

بله. از ابتدا وزارت صنایع و معادن نظرش این بود (منتهی در کمیسیون ماده یک رأی نیاورد). که پنبه به تفکیک تار بلند و کوتاه به نظر ما درست نیست باید یک رقم باشد. و یک تعرفه مناسب مشابه الیاف مصنوعی ها. آن چیزی که دنیا دارد رویش اقدام می کند. تعیین شود این می تواند بین ۵ تا ۱۰ درصد باشد و هر نوع حمایتی باید به صورت مستقیم از کشاورز انجام بشود. یعنی ما معتقدیم و پیشنهاد ما این است که پنبه را یک ردیفه بکنند و همه را یک عدد بگذارند مثلاً ۱۰ درصد برای آن حقوق گمرکی بگذارند. منتهی در کمیسیون ماده یک رأی نیاورد.

خانم نصرالهی، عملکرد بخش نساجی بعد از اجرای طرح نوسازی صنایع به چه صورت بوده آیا در نوسازی صنایع نساجی شما به اهدافتان رسیدید؟

تقریباً می شود گفت بله. ببینید ما یک قانونی داشتیم که خوب قوانین و مصوباتی بود که از سال ۷۸ در واقع اینها تصویب شد. در سال ۷۷ با صد میلیون دلار شروع شد و در سال ۸۰ وارد مرحله جدی شد و قانون بازسازی و نوسازی صنایع نساجی تصویب شد. یعنی تقریباً این ۱۰۰ میلیون دلار گشایش اعتبارهایش به سال ۷۹ و ۸۰ افتاد. که وقتی که مصوبه قانون بازسازی و نوسازی صنایع نساجی انجام شد. از نظر اجرای قانون ما باید یکسری مصوبات و قوانین را اجرا می کردیم. می توانم به جرأت و به استناد عملکردی که درآوردیم بگویم که در مواردی بیش از ۷۰ درصد تا ۸۰ درصد از مواردی که اعلام شده بود. (چیزهایی که پیش بینی می شد که باید انجام بشود) انجام شد. ما پیش بینی مان این بود که به هر حال ما موقعی که قانونی را شروع به اجرا کردیم، می گفتیم که بیش از ۴ تا ۵ درصد ماشین آلات صنعت نساجی فرسوده است. سهم بخش دولتی در این صنعت زیاد است و باید برویم به طرف کالاهای با ارزش افزوده بیشتر. الآن براساس آمار عملکردی که درآوردیم سهم بخش خصوصی گسترش پیدا کرده، کارخانجات دولتی تحت پوشش سهمشان بسیار کم شده و قدمت و فرسودگی ماشین آلات به حدود ۱۵ درصد رسیده است. یعنی وقتی می گویید یک صنعت ۱۵ درصد تا ۲۰ درصد ماشین آلاتش فرسوده است. یعنی ۸۰ درصد آن مناسب است. یعنی در مجموع می بینید که بحث فرسودگی ماشین آلات را نداریم. کارخانجاتی که در داخل بافت شهرها قرار گرفته بودند می توانستند توسعه و نوسازی شوند اینها به بیرون از شهرها منتقل شدند. بافت نیروی انسانی قبل از بازسازی و نوسازی به استناد آمار و ارقام نشان داده می شد که کمترین سواد را داشتند اصلاح شد. الآن در کارخانجات بازسازی و نوسازی شده ما کارگرهایی که شاغل هستند دیپلم و دارای تحصیلات بالاتر از سیکل هستند. اینها اهدافی بود که به دنبال آنها و کارخانجاتی که بازسازی و نوسازی در آنها به هر دلیلی در آنها دارای توجیهات اقتصادی نبود و بازسازی که در آنها در واقع به تأخیر انداختن مشکل بود انجام نشد و ما این کارخانجات را بازسازی و نوسازی نکردیم و اجازه دادیم اینها به تدریج کوچکتر و ادغام بشوند و کارخانجات جدید جایگزین آنها بشوند. این اقدامات انجام شد. منتهی این بحث رقابت تنگاتنگ که در رابطه با صنعت نساجی در دنیا وجود دارد. بحثی که صنعت نساجی را در بسیاری از کشورها با مشکل روبرو کرده به تبع آن نساجی ایران هم این مشکلات را دارد. ولی مشکلاتی که ما داریم با مشکلات آنها ماهیت آن متفاوت است. البته ما هنوز بحث اینکه در بعضی از برهه های زمانی فروش محصولاتمان دچار مشکل می شود که اینها به بحث قدرت خرید مردم بستگی دارد روبرو هستیم. مثلاً در اواخر سال گذشته بحث عدم فروش از کارخانجات پتوبافی را داشتیم. الآن بحث این است که صادراتمان در بازار جهانی با این رقابت تنگاتنگ که در نساجی وجود دارد بسیار مشکل است. یعنی حتماً باید روی بحث قیمت تمام شده کار بکنیم. به استناد آمار و ارقامی که من حالا خدمت تان می گویم جدولی را درآوردیم در رابطه با واردات مواد اولیه ای که در صنعت نساجی مصرف می شود در همین جدول تولیدات داخلی مواد اولیه ای هم که در صنعت نساجی مصرف می شود را در آوریم. به استناد این اعداد و ارقام ما در صنعت نساجی از سال ۷۹ الی ۸۲ از رشد خوبی برخوردار بودیم.

آیا اشتغال بخش نساجی نیز در این سالها افزایش پیدا کرده ؟

در رابطه با اشتغال در واحدهای کوچکتر بله اشتغال افزایش پیدا کرده ولی شاید بشود گفت که نسبت به سالهای ۷۹ ما یکسری از اشتغالها را در کارخانجات نساجی از دست دادیم. (البته اغلب اینها از طریق بازنشستگی های پیش از موعد بوده). به نظر من کاری که کردیم حفظ اشتغال در صنعت نساجی بود. شاید اگر بخواهیم بگوییم در مجموع اشتغال افزایش پیدا نکرده. ولی اگراین اقدامات انجام نمی شد اشتغال به شدت کاهش پیدا می کرد. اقداماتی که انجام شد در رابطه با اینکه مطابق با کارخانجاتی که ادغام و کوچک سازی شدند بخش خصوصی را گسترش دادیم که منجر به این شد تا بتوانیم اشتغال را در صنعت نساجی حفظ بکنیم.

البته با توجه به اینکه الآن ماشین آلات مدرن در بخش نساجی افزایش یافته و تعداد کارگران دارد کم می شود این مسأله شاید تشدید شود ؟

بله، این مسأله هست که با بالا رفتن تکنولوژی یک مقدار اشتغال کم می شود ولی می گویم با کارهایی که کردیم یعنی با افزایش کارخانجات نساجی اشتغال موجود را حفظ کردیم اگر این اقدامات نمی شد اشتغال به شدت کاهش پیدا می کرد. ما براساس آمارهایی که به دست آوردیم به نظر می آید که ۸۰ هزار فرصت شغلی در صنعت نساجی را حفظ کردیم.

اگر بخواهیم از شما به عنوان کسی که سابقه زیادی در این بخش دارد و متخصص در این بخش هستید و سمت هم دارید سؤال کنیم به نظر شما چالشهای پیش روی صنعت نساجی ایران را می شود مشکل قلمداد کرد یا بحران چه می گویید ؟

ببینید اینها مشکل هست ولی در مقاطعی می تواند به بحران تبدیل شود. مثلاً ببینید اینکه قیمتهای تمام شده یک مقدار بالاست و کیفیت محصولاتمان در بعضی از موارد وقتی واردات پنبه مان را محدود می کنند یا مجبور می کنند کارخانجات را که باید حتماً از تولیدات داخلی بخرند اینها روی قیمت تمام شده و کیفیت اثر می کند مشکل حاد می شود. یعنی وقتی که نتوان در بازارهای داخلی به فروش رساند یا صادراتش مشکل پیدا کند یعنی چین آنقدر رقیب قوی بشود و در خارج از کشور صادراتمان دچار مشکل بشود. این چیزهایی که ما الآن به عنوان مشکل داریم می تواند در مقاطع زمانی به صورت بحران هم تلقی بشود. البته ما امیدوار هستیم که با اقداماتی که انجام شده به هیچ عنوان بحرانهای سالهای ۷۶ و ۷۷ را نداشته باشیم. چون ما در تمام کارخانجات نساجی مان و در تمام طرحهایمان جلسه های مختلف با واحدهایمان داشتیم به واحدها توصیه کردیم که کالاهایی را تولید کنند که هم بتوانند در داخل بفروشند و هم در بازارهای صادراتی و واقعیت این است که ما را برای بخش خصوصی توانمند راه را باز کردیم. ولیکن به هر حال توجه داشته باشیم که بازار نساجی بسیار رقابتی است. و در این بازار رقابتی کار کردن بسیار مشکل است. من پایه ها و بنیه صنعت نساجی را قوی می دانم که با این مشکلات هنوز در آن سرمایه گذاری می شود و هنوز می تواند در بازارهای داخلی و خارجی توان گفت وگو داشته باشد. الآن می بینید که در بازارهای داخلی هم در واقع می شود گفت که تولیدات نساجی در معرض رقابت بسیار شدید با کالاهای وارداتی هستند. شما در کمتر صنایعی یک چنین چیزهایی می بینید. در صنایع دیگر در واقع می شود گفت که بحث واردات با حقوق گمرکی آزاد است. شما اغلب کالاهای مسافر را که می بینید ۸۰ درصد آن محصولات نساجی است. یعنی یک بازار رقابتی بسیار شدید و من فکر می کنم که پایه های صنعت نساجی پایه های قوی است که می تواند در این بازار رقابتی همچنان به راه خودش ادامه دهد. بحث آموزش نیروی انسانی که باید تداوم داشته باشد. بحث بازسازی و نوسازی که باید تداوم داشته باشد. بحث اینکه ما باید دائماً اقداماتی انجام بدهیم که قیمت تمام شده در این صنعت کاهش پیدا بکند. بحث اینکه صنایع نساجی باید با مراکز مد و طراحی در ارتباط زیاد باشند، بحث قدرت خرید جامعه، کلیه اینها مواردی هست که در صنعت نساجی بسیار مؤثر است، بحث بهره وری نیروی کار و اینکه نیروی کار در صنعت نساجی باید انعطاف کامل داشته باشد، سرمایه گذاران اختیار روی سرمایه گذاری خودشان داشته باشند. یک برهه از زمان صرف می کند که بافندگی توسعه پیدا کند و در یک برهه زمان دیگر صرف می کند ریسندگی توسعه پیدا کند. اینها همه انعطاف هایی است که در وجود صنعت نساجی نیاز است برای اینکه جلو برود. خب برخی از اینها با برخی از قوانین موجود مملکت یک مقدار ناهمخوانی دارد. ولیکن باید به این قضیه توجه داشته باشیم که همه درخواستهای نساجی ما در کلان مملکت مورد بررسی قرار می گیرد. یعنی ما نمی توانیم یک گوشه جداگانه ای از بحث اقتصادی کشور بدانیم. مثلاً خب بالا بودن بهره برای صنعت نساجی واقعاً مشکل ساز است من اغلب کارخانجات نساجی را که با آنها صحبت می کنم هیچکدام آنها واقعاً سودهایی درحد ۱۵ و ۱۶ درصد ندارند که بتوانند با بهره های ۱۵ و ۱۶ درصد بانکها به تولید ادامه بدهند. خب می دانید که سرمایه زیادی جهت گردش نساجی لازم است و کارخانجات نساجی ناچار هستند که از طریق بانکها وام دریافت بکنند بنابراین بهره ۱۵ و ۱۶ درصد هم با بازار رقابتی صنعت نساجی همخوانی ندارد.

آگهی مزایده

مجتمع کارخانجات روغن نباتی کشت و صنعت شمال در نظر دارد تعدادی از اقلام مازاد خود را به شرح ذیل از طریق مزایده واگذار نماید.

۱) الک بوجاری تخم پنبه S.HOWES.CO ۳ دستگاه
۲) شیکر S.HOWES.CO ۲ دستگاه
۳) لینتر گیر Carver.Cotton Gin.Co ۳۳دستگاه
۴) لوله نیز کن Carver ۳دستگاه
۵) هاور Carver ۳ دستگاه
۶) بیتر Carver ۴ دستگاه
۷) پرس علبندی ۲ دستگاه

متقاضیان اعم از اشخاص حقیقی و حقوقی میتوانند از تاریخ درج آگهی بمدت ده روز در ساعات اداری برای بازدید و دریافت فرمهای مربوطه و ارائه پیشنهادات خود به نشانی : ساری کیلومتر ۱۵ جاده نکا، مراجعه نمایند.

ضمنا سپرده شرکت در مزایده مبلغ ۵۰ میلیون ریال برای هر دستگاه می باشد و شرکت در ردیا قبول هر یک از پیشنهادات مختار خواهد بود. هزینه های کارشناسی و آگهی بعهده برنده مزایده می باشد.

آگهی مناقصه عمومی
شماره ۶-۳-۸۴

وزارت مسکن و شهرسازی
شرکت عمران شهر جدید هشتگرد
(سهامی خاص)

شرکت عمران شهر جدید هشتگرد در نظر دارد نسبت به تکمیل عملیات اجرای پارک بلوک ۱۶ براساس فهرست بهای ابنیه سال ۸۴ به مبلغ برآورد ۹۶۲/۵۳۰/۰۲۳ ریال از طریق مناقصه عمومی اقدام نماید.

لذا از کلیه دارندگان حداقل رتبه ۵ ساختمان دعوت به عمل می آید تا ۷ روز پس از درج آگهی با در دست داشتن رزومه کاری، معرفینامه کتبی و رتبه بندی سازمان مدیریت که برای اخذ اسناد ضروری می باشد به امور قراردادهای شرکت عمران شهر جدید هشتگرد واقع در کیلومتر ۶۵ محور تهران - قزوین مراجعه نمایند.

قیمت برای خرید اسناد مناقصه ۱۰۰/۰۰۰ ریال می باشد.

آگهی مناقصه عمومی
شماره ۷-۳-۸۴

وزارت مسکن و شهرسازی
شرکت عمران شهر جدید هشتگرد
(سهامی خاص)

شرکت عمران شهر جدید هشتگرد در نظر دارد نسبت به احداث و نگهداری فضای سبز پارک گلستان واقع در فاز یک شهر جدید هشتگرد به مبلغ ۱/۷۰۰/۹۴۴/۰۱۱ ریال از طریق مناقصه عمومی اقدام نماید.

لذا از کلیه دارندگان حداقل رتبه ۴ رشته کشاورزی از سازمان مدیریت و برنامه ریزی یا دارندگان رتبه های بالاتر ارائه خدمات فضای سبز از شهرداری ها دعوت به عمل می آید تا ۷ روز پس از درج آگهی با در دست داشتن رزومه کاری، معرفینامه کتبی و ارائه یکی از رتبه بندی های فوق الذکر که برای اخذ اسناد ضروری است به امور قراردادهای شرکت عمران شهر جدید هشتگرد واقع در کیلومتر ۶۵ محور تهران - قزوین مراجعه نمایند.